

Det er selvfølgelig ikke et forslag, der løser hele den offentlige sektors problemer, det er der jo ingen, der har forestillet sig man kan, men spørgsmålet er, om ikke det kunne være en af måderne at få en bredere rekruttering til den offentlige sektor på.

Jeg synes så i øvrigt, at vi, netop som fru Line Barfod specielt har været inde på, diskuterede resultatkontrakter sådan helt ud i det blå. Der er jo ingen af os, der aner, hvad der står i disse resultatkontrakter, og derfor er der ingen af os, der kan deltage i en diskussion om, hvorvidt der rent faktisk står noget om, at det er særlige vilkår for den og den offentlige leder eller dem, der arbejder under den der offentlige resultatkontrakt, at der skal ansættes flere personer af han- eller hunkøn eller af anden etnisk baggrund, eller hvad ved jeg. Men det er jo så en diskussion, vi må prøve at tage.

Jeg prøvede netop på vejen herop at tjekke med finansministeren, som jeg jo engang har været ministerkollega med, om de her redegørelser, der i sin tid var om modernisering af den offentlige sektor, stadig væk eksisterer. Det er der ingen af os der mener at de gør. Det er ikke ensbetydende med, at vi ikke har redegørelser her i Folketinget. Men dengang – det er jo altså også langt tilbage – havde man faktisk hvert år en diskussion om modernisering af den offentlige sektor, hvor man kunne gå ind og diskutere nogle generelle principper. Jeg siger ikke, vi skal genindføre det, men jeg vil i hvert fald sige, at vi under udvalgsarbejdet godt vil prøve at diskutere lidt mere omkring alle de her spørgsmål, også i lyset af det, som ordførerne har sagt.

Det er jo selvfølgelig fristende for mig, også i lyset af det, man har sagt, at prøve at komme med en længere redegørelse om, hvad vores tilsidsreform indebærer. Den indebærer jo faktisk, at man laver nogle meget overordnede rammer for institutionerne, for de principper, der gælder for institutionerne, for, hvordan fagligheden skal være, og for, hvilke rammer ledelsen har. Det har ikke noget at gøre med, at der er frit valg på alle hylder, det indebærer det jo ikke. Netop det, at man har meget store, vide rammer for ledelsen og de offentlige institutioners virkemåder, betyder, at man skal være mere præcis med hensyn til, hvad det så er for nogle meget overordnede krav, der skal opfyldes. Et af de meget overordnede krav er, at der ikke må diskrimineres, og en specifikation af det.

Jeg vil også godt sige, at når vi ønsker at nævne det, er det jo, fordi, som jeg har sagt, at der er

mennesker, der føler sig diskrimineret, men det er jo altså også sådan, at man i andre sammenhænge, traktatmæssigt og på anden vis, mener, at det er nødvendigt at nævne de her ting, fordi der de facto finder en diskrimination sted.

Igen synes vi, det er meget mærkeligt, at det her ligestillingsår, som regeringen snakker højt og bredt om, indledes med, at man kommer med et cirkulære, hvor netop de præciseringer om minoritetsgrupper er blevet taget ud. Det synes vi er et rigtig dårligt signal. For det, der helt konkret betyder noget i forbindelse med en stilling, er de mennesker, der søger stillingen, og det er altså vigtigt uanset hvordan at sende det signal til de mennesker, at vi har en ikkediskriminerende offentlig sektor. Det kunne måske også være en af måderne til, at vi de facto får en ikkediskriminerende offentlig sektor.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Når jeg hører ordførerens tale, forledes jeg til at tage det ligesom en diskussion, hvor de blinde diskuterer farverne. Med det tænker jeg helt specifikt på, når ordføreren omtaler resultatkontrakter mellem departement og styrelser og siger, at der ikke er nogen her, der ved, hvad det går ud på.

Jeg tillod mig at bringe det frem som et værktøj med den forudsætning, at jeg selv sidder som kommitteret for hjemmeværnet som styrelseschef, der har en resultatkontrakt, jeg selv har skrevet under på. Hvis fru Lone Dybkjær er interesseret i, hvordan den ser ud, så kan hun gå ind på hjemmeværnets hjemmeside, HJV.dk. Der ligger den, og der ligger også en opfølgning med årsrapporter, som viser, hvad der har været. Og det er lige præcis de rammer, som fru Lone Dybkjær efterlyser. Så der er god sammenhæng i det.

Men det, som jeg egentlig ville spørge om, er: Har Det Radikale Venstre konkrete eksempler på, at nogen har afholdt sig fra at søge stillinger, fordi det ikke har stået anført, at man ønskede et bredt ansøgersfelt?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Så vil jeg gerne sige, at jeg synes, vi skal gå ind og kigge på resultatkontrakterne bredt. Jeg vil ikke sige, der ikke er enkelte resultatkontrakter, der indeholder alle de her ting, men jeg vil betvivle, at alle resultatkontrakter gør det.